

Technika kierunku spojrzenia

Każdy ruch gałek ocznych indukuje odpowiedni współruch głowy i kręgosłupa.

Doprowadzamy zablokowany staw do patologicznej granicy ruchu (trójpłaszczyznowo).

Jedna ręka stabilizuje dolny kręg zablokowanego segmentu rejestrując równocześnie stan tkanek miękkich.

Druga ręka stabilizuje głowę pacjenta lekkim uciskiem palców, dokładnie od strony przeciwnej do kierunku zablokowania.

Pacjent kieruje spojrzenie w płaszczyźnie stycznej do powierzchni zablokowanego stawu (tarcza zegarowa).

Gdy pacjent patrzy w kierunku zablokowania, palec ułożony nad stawem wyczuwa wzrost napięcia tkanek miękkich, gdy spojrzy w kierunku przeciwnym – zmniejszenie napięcia

Cykl, z fazami trwającymi ok. 5 s, powtarzamy 3-4 razy